

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 267.094 van 18 juni 2026
in de zaak A. 248.178/XIV-40.181**

In zake: de NV M.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Reiner Tijs en Buket Karaca
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Stijfselrui 48 bus 101
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD NIEUWPOORT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Gitte Laenen en Lander Maes
kantoor houdend te 2600 Mechelen
Antwerpsesteenweg 16-18
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 21 mei 2026, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “[h]et besluit van 4 mei 2026 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Nieuwpoort waarbij de verzoekende partij niet wordt geselecteerd en de overheidsopdracht ‘Leveren en plaatsen van laadpalen en ter beschikking stellen van een laadbeheerplatform’ (besteknummer TD-OD-D2025-13) wordt gegund aan [B.]”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking van 26 mei 2026 werd, in samenspraak met het aangeduide lid van het auditoraat, de procedurekalender vastgesteld.

De verwerende partij heeft een nota met opmerkingen en een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 juni 2026, om 14.30 uur.

Staatsraad Kaat Leus heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Buket Karaca, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaten Lander Maes en Anne-Sofie Custers, die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Frederick Ongena heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verwerende partij schrijft een overheidsopdracht voor leveringen uit met als voorwerp ‘Leveren en plaatsen van laadpalen en ter beschikking stellen van een laadbeheerplatform’.

De opdracht wordt gegund via een openbare procedure.

Het betreft een opdracht tegen prijslijst.

3.2. Op 5 januari 2026 wordt de opdracht nationaal bekendgemaakt.

Het op deze opdracht toepasselijke bestek met referentienummer TD-OD-D2025-13 bepaalt dat de ‘Technische en beroepsbekwaamheid’ van de inschrijver als volgt moet worden aangetoond:

Nr.	Selectiecriteria	Minimumvereisten
1	Een lijst van de voornaamste leveringen die gedurende de laatste drie jaar werden verricht, met vermelding van het bedrag, de datum en de publiek- of privaatrechtelijke instanties waarvoor zij bestemd waren.	2 referenties waarvan 1 referentie voor een overheidsinstelling en 1 referentie met minstens 15 laadpalen in beheer

Het bestek bepaalt verder in punt I.10 ‘Gunningscriteria’ dat de opdracht zal worden gegund op basis van prijs als enig gunningscriterium, waarbij “[d]e aanbestedende overheid zich het recht voor[behoudt] de opdracht te gunnen op basis van de initiële inschrijvingen zonder onderhandelingen te voeren” (punt I.3. ‘Plaatsingsprocedure’).

3.3. De offertes moeten worden ingediend vóór 5 februari 2026 om 11.00 uur.

Bij de opening van de offertes blijkt dat 17 ondernemingen waaronder de verzoekende partij, een offerte hebben ingediend.

De offerte van de verzoekende partij bevat “de referentielijst van de afgelopen drie jaar (minimaal 3 relevante referenties)” en de “verbintenisverklaring van onderaannemer” waarop zij een beroep doet. De referenties van laatst genoemde onderneming bevat een ‘Referentie 1 (Publieke laadpunten)’: het betreft de installatie van publieke laadpalen voor Engie.

3.4. Met een e-mail van 26 februari 2026 vraagt de verwerende partij aan de verzoekende partij om ontbrekende informatie met betrekking tot de opgegeven referenties te bezorgen. De verwerende partij geeft daarbij aan dat bij niet tijdige bezorging de offerte niet meer in aanmerking zal worden genomen.

Met een e-mail van 3 maart 2026 antwoordt de verzoekende partij op dit verzoek: zij maakt de drie referenties nogmaals over met toelichting.

3.5. Op 24 april 2026 stelt de verwerende partij een ‘verslag van nazicht’ op waarin wordt aangegeven dat de verzoekende partij geen geldige referentie van een overheidsinstelling heeft bezorgd en daardoor niet kan worden geselecteerd.

Vervolgens, zo blijkt uit het verslag van nazicht, worden de offertes van de geselecteerde ondernemingen onderworpen aan een onderzoek.

3.6. Op grond van de kwalitatieve selectie van de inschrijvingen, het regelmatigheidsonderzoek van de offertes en de vergelijking van de offertes wordt in het verslag van nazicht voorgesteld om de opdracht te gunnen aan de firma met de economisch meest voordelige regelmatige offerte (op basis van de prijs), zijnde de nv B (hierna: de gekozen inschrijver).

3.7. Bij beslissing van 4 mei 2026 verleent het college van burgemeester en schepenen van de verwerende partij goedkeuring aan het verslag van nazicht van de offertes en wordt de opdracht gegund aan de gekozen inschrijver.

Dit is de bestreden beslissing.

3.8. Met een brief en een e-mail van 6 mei 2026 wordt de verzoekende partij in kennis gesteld van de bestreden beslissing en van haar niet-selectie. Als reden voor de niet-selectie wordt daarin vermeld dat “[u]w firma [niet] voldoet aan de technische minimumvereisten. Geen geldige referentie van een overheidsinstelling (Engie/Fluvius is geen overheidsinstelling)”.

IV. Verzoek tot vertrouwelijke behandeling van bepaalde stukken

4. Zowel de verzoekende partij als de verwerende partij vragen in hun respectievelijke processtuk om de vertrouwelijke behandeling van bepaalde door hen neergelegde stukken, die zij in de inventaris als vertrouwelijk aanduiden

en waarbij zij de redenen opgeven waarom zij om die vertrouwelijke behandeling vragen.

Geen van de partijen heeft (ter terechtzitting) het lichten van de vertrouwelijkheid van deze stukken gevraagd.

Onder de stukken waarvan zowel de verzoekende als de verwerende partij de (volledige) vertrouwelijkheid vraagt, is ook begrepen het stuk dat de verwerende partij omschrijft als “Antwoord op verzoek tot toelichting aan Verzoekende partij dd. 3 maart 2026”. Concreet, betreft het de e-mail van 3 maart 2026 van de verzoekende partij waarin deze antwoordt op het verzoek om ontbrekende informatie bij de doorgegeven referenties, hiervoor vermeld onder punt 3.4.

5. Ambtshalve stelt de Raad van State evenwel vast dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen de vertrouwelijkheid van bepaalde gegevens uit het betrokken stuk heeft doorbroken, door deze gegevens zelf in haar nota weer te geven ondanks het door de verzoekende partij in het verzoekschrift geformuleerde verzoek tot vertrouwelijke behandeling van dat stuk. Daartegenover staat echter dat de verzoekende partij in haar daaraan voorafgaande verzoekschrift – en dus nog vooraleer zij weet heeft of kan hebben van een gebeurlijke tussenkomst van andere belanghebbende partijen –, zelf citeert uit het stuk dat zij nochtans vertrouwelijk heeft neergelegd.

In de huidige stand van de procedure gaat de Raad van State er dan ook van uit dat de verzoekende partij geen bezwaar heeft tegen deze gedeeltelijke opheffing van de vertrouwelijkheid en dat zij haar verzoek tot algehele vertrouwelijkheid van het betrokken stuk niet langer handhaaft, althans niet voor wat betreft de gegevens die (ook) door de verwerende partij in haar nota zijn weergegeven.

De Raad van State mag overigens hoe dan ook deze stukken in zijn beoordeling betrekken.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

6. Volgens de verwerende partij ontbeert de verzoekende partij het vereiste belang bij haar vordering. Deze maakt immers op geen enkele manier duidelijk op welke wijze zij zonder de begane onregelmatigheid een reële (nieuwe) kans maakt om de opdracht zelf gegund te krijgen en uit te voeren; noch toont zij aan dat de opdracht aan niemand mocht worden toegewezen, of de volledige plaatsingsprocedure zou zijn aangetast door een onwettigheid in het bestek. Volgens de verwerende partij zou de verzoekende partij, zelfs indien de door de verzoekende partij opgeworpen middelen ernstig zouden blijken, bij een gebeurlijke schorsing van de bestreden beslissing “geen enkele kans maken” om de opdracht naderhand aan haar gegund te zien. In de hypothese dat de verzoekende partij zou zijn geselecteerd én op voorwaarde dat haar offerte vervolgens als regelmatig zou zijn beschouwd, merkt de verwerende partij op dat de offerte van de verzoekende partij, in het licht van een openbare procedure met de prijs als enig gunningscriterium, slechts als vierde gerangschikte inschrijver uit de bus zou komen. Haar offertebedrag is immers, zo stelt zij, “aanzienlijk hoger” dan dat van de gegunde inschrijver.

Beoordeling

7. De aangevoerde exceptie kan op het eerste gezicht niet worden bijgevalen. Indien een van beide aangevoerde middelen ernstig zou worden bevonden, lijkt de beoordeling van de referenties opnieuw te moeten worden gedaan.

De aangevoerde middelen strekken er precies toe voor recht te horen verklaren dat de verzoekende partij ten onrechte niet is geselecteerd en dat haar offerte wel degelijk mee in aanmerking diende te worden genomen voor de gunning van de opdracht.

Daarbij kan niet worden uitgesloten dat niet enkel voor de verzoekende partij maar ook voor de andere of sommige andere niet-geselecteerde inschrijvers de conclusie over de selectie anders zou zijn. Op de gevolgen van dat onderzoek voor de finale gunningsbeslissing wanneer zou blijken dat meer offertes

in aanmerking zouden moeten worden genomen dan vooralsnog het geval is, kan in de huidige stand van de procedure niet worden vooruitgelopen.

Voor zover de verwerende partij aangeeft dat de verzoekende partij niet de regelmatigheid van de offerte van de gekozen inschrijver betwist, maakt de verwerende partij niet aannemelijk dat dit niet meer zou kunnen gebeuren indien de verzoekende partij, na een tussenkomend schorsingsarrest, alsnog zou worden geselecteerd.

8. De exceptie wordt verworpen.

VI. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

9. Krachtens artikel 17, §§ 1, 5 en 6, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, gelezen in samenhang met de artikelen 15 en 31 van de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten, bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten en concessies’, moet enkel worden onderzocht of in de voorliggende vordering tot schorsing die is ingesteld volgens de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, een ernstig middel waarvan het onderzoek zich leent voor een versnelde behandeling of een klaarblijkelijke onwettigheid wordt aangevoerd.

VII. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

10. Met het eerste middel van haar verzoekschrift voert de verzoekende partij een schending aan van artikel 71 van de wet van 17 juni 2016 ‘inzake overheidsopdrachten’ (hierna: wet van 17 juni 2016), van de artikelen 65 en 68 van het koninklijk besluit van 18 april 2017 ‘plaatsing overheidsopdrachten in de klassieke sectoren’ (hierna: het koninklijk besluit van 18 april 2017), van artikel 5, 6° van de wet van 17 juni 2013, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli

1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ (hierna: wet van 29 juli 1991), evenals van “het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur”.

De verzoekende partij vat het eerste middel in het verzoekschrift als volgt samen:

- “31. Artikel 65, eerste lid, van het koninklijk besluit van 18 april 2017 schrijft voor dat de selectiecriteria, alsook de aanvaardbare bewijsmiddelen, door de aanbestedende overheid worden vermeld in de aankondiging van de opdracht of, in afwezigheid van een dergelijke aankondiging, in de opdrachtdocumenten.
32. Indien de opdracht moet worden aangekondigd, zoals *in casu* het geval is, moeten de kwalitatieve selectiecriteria in de aankondiging worden vermeld. Die selectiecriteria mogen eventueel in het bestek herhaald worden, maar het bestek mag op dat punt niet afwijken van hetgeen is opgenomen in de aankondiging.
33. De niet-selectie van de verzoekende partij op grond van de niet in de aankondiging gestelde vereiste dat een van de voor te leggen referentie een overheidsinstelling moet zijn, is bijgevolg gestoeld op een rechtens niet aanvaardbaar motief.”

In de toelichting bij het middel verduidelijkt de verzoekende partij dat haar niet-selectie op grond van de niet in de aankondiging gestelde vereiste dat één van de voor te leggen referenties een ‘overheidsinstelling’ moet zijn, is gestoeld op een rechtens niet-aanvaardbaar motief. Zij benadrukt “voor de volledigheid” dat zij wel degelijk in haar offerte heeft voldaan aan de gevraagde referenties zoals opgenomen in de aankondiging van de opdracht, wat zij uitwerkt in het tweede middel. De verwerende partij had de inschrijving van de verzoekende partij wel degelijk moeten selecteren, minstens kon zij niet overgaan tot niet-selectie van haar offerte, hierbij steunend op een invulling van een selectiecriterium dat niet strookt met de wijze waarop het selectiecriterium werd omschreven in de aankondiging van de opdracht.

Beoordeling

11. De verwerende partij werpt in de nota met opmerkingen op dat de verzoekende partij geen belang heeft bij het eerste middel omdat zij geen kans maakt om de opdracht alsnog gegund te krijgen (i) eensdeels omdat zij op geen enkele wijze nog een kans zou verwerven op de gunning van de opdracht omdat zij slechts de vierde laagste prijs heeft aangeboden en, (ii) anderdeels, omdat zij geen

nadeel heeft ondervonden ingevolge de mogelijke discrepantie tussen de aankondiging en het bestek.

12. De exceptie kan, op het eerste gezicht niet worden bijgevalen.

Wanneer immers het eerste middel ernstig zou worden bevonden, lijkt de verwerende partij het onderzoek naar de offertes te moeten overdoen. Op dit nieuwe onderzoek waarbij de offerte van de verzoekende partij inhoudelijk moet worden geëvalueerd, kan niet worden vooruitgelopen. Alsdan kan niet worden uitgesloten dat zo een onderzoek tot een andere rangschikking van de offertes leidt dan degene die thans in de bestreden beslissing is opgenomen.

In de huidige stand van het geding kan de exceptie in de besproken mate niet worden bijgevalen.

13. Voor zover de verwerende partij nog inroept dat de verzoekende partij “geen nadeel heeft ondervonden ingevolge de mogelijke discrepantie tussen de aankondiging en het bestek”, valt dit deel van de exceptie samen, zo lijkt, met de beoordeling van de ernst van het eerste middel en kan voor de beoordeling van deze exceptie dienvolgens worden aangesloten bij de beoordeling van (de ernst van) het eerste middel waaruit blijkt, zoals hierna wordt uiteengezet, dat het de vereiste ernst ontbeert om een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te verantwoorden.

14. Wat de ernst van het eerste middel betreft, meent de verzoekende partij in essentie dat de bestreden beslissing onwettig is omdat de selectiecriteria in de aankondiging van de opdracht moeten worden opgenomen en het bestek hiervan niet meer kan afwijken. Volgens de verzoekende partij wijkt het bestek af van de eisen in de aankondiging en werd zij hierdoor ten onrechte niet geselecteerd.

15. Artikel 71 van de wet van 17 juni 2016 luidt als volgt:

“Art. 71. Het selectie criterium of de selectiecriteria kunnen betrekking hebben op:
1° geschiktheid om de beroepsactiviteit uit te oefenen; en/of
2° de economische en financiële draagkracht; en/of
3° de technische en beroepsbekwaamheid.

De aanbestedende overheid mag alleen deze criteria als voorwaarde voor deelname opleggen aan de kandidaten en inschrijvers. Zij beperken deze voorwaarden tot die welke kunnen garanderen dat een kandidaat of inschrijver over de juridische en financiële middelen en de technische bekwaamheden en beroepsbekwaamheden beschikt om de te gunnen opdracht uit te voeren. Alle voorwaarden houden verband met en staan in verhouding tot het voorwerp van de opdracht.

De Koning geeft nadere invulling aan de modaliteiten voor het vaststellen van deze voorwaarden.”

Artikel 65 van het koninklijk besluit van 18 april 2017 bepaalt:

“Onverminderd artikel 42, § 3, eerste lid, 2°, van de wet, worden de selectiecriteria alsook de aanvaardbare bewijsmiddelen door de aanbestedende overheid vermeld in de aankondiging van de opdracht of, in afwezigheid van een dergelijke aankondiging, in de opdrachtdocumenten.

De aanbestedende overheid is verplicht om elk kwalitatief selectie criterium van economische, financiële en/of technische aard, te verbinden aan een gepast niveau, behalve wanneer één van de gebruikte criteria zich daar niet toe leent.

Indien de aanbestedende overheid een economisch, financieel of technisch criterium gebruikt dat zich niet leent tot de vaststelling van een niveau, moet dit criterium gepaard gaan met een tweede criterium van dezelfde aard dat zich wel daartoe leent. Elk criterium moet geformuleerd worden op een voldoende duidelijke wijze teneinde de selectie van de kandidaten of van de inschrijvers toe te laten”.

Uit het te dezen geschonden geachte artikel 65, eerste lid, van het koninklijk besluit van 18 april 2017 volgt aldus dat de selectiecriteria alsook de aanvaardbare bewijsmiddelen door de aanbestedende overheid worden vermeld in de aankondiging van de opdracht of, in afwezigheid van een dergelijke aankondiging, de opdrachtdocumenten.

16. Te dezen, blijkt uit het administratief dossier dat de opdracht werd aangekondigd in het Bulletin der Aanbestedingen. In de aankondiging wordt in punt 5.1.9 ‘Selectiecriteria’, wat de ‘Referenties voor gespecificeerde diensten’ betreft, gesteld dat “[e]en lijst van de voornaamste leveringen die gedurende de laatste drie jaar werden verricht, met vermelding van het bedrag, de datum en de publiek- of privaatrechtelijke instanties waarvoor zij bestemd waren”, wordt gevraagd en dat “minimum 3 referenties” zijn vereist.

Het bestek dat op de opdracht van toepassing is, vereist in punt ‘I.5 Uitsluitingsgronden en kwalitatieve selectie’ wat de ‘Technische en beroepsbekwaamheid van de inschrijver (selectiecriteria)’ betreft, dat van deze drie

referenties er één moet zijn voor een ‘overheidsinstelling’ en één ‘met minstens 15 laadpalen in beheer’ (aangehaald *supra* in punt 3.2).

Na indiening van de offertes blijkt uit het administratief dossier dat de verwerende partij de verzoekende partij de kans heeft geboden om toelichting te geven over de opdrachtgever van de opgegeven referenties. Deze vraag tot toelichting verwijst uitdrukkelijk naar de te dezen relevante pagina van het bestek en geeft aan dat een niet tijdige bezorging van de ontbrekende gegevens zal leiden tot het weren van de offerte (zie *supra*, punt 3.4).

Als antwoord op dit verzoek geeft de verzoekende partij aan dat voor de referenties met betrekking tot (op)levering van laadinfrastructuur er “blijkbaar iets misgelopen [is] met het bundelen van documenten” en zij de referenties nu afzonderlijk toevoegt. De verzoekende partij licht toe dat twee referenties betrekking hebben op private opdrachtgevers. Als referentie voor een ‘overheidsinstelling’ lijkt de verzoekende partij op te geven dat zij als onderaannemer van Engie heeft gewerkt in het kader van een raamovereenkomst voor de uitrol van laadpalen dewelke Engie uitvoert voor Fluvius (zie nog *infra* de punten 22 en 24).

Uit het verslag van nazicht blijkt, vervolgens, dat de verwerende partij deze referentie verwerpt omdat zij “Engie/Fluvius” niet aanvaardt als ‘overheidsinstelling’.

17. Uit het verzoekschrift blijkt op het eerste gezicht dat de verzoekende partij de aangevoerde onwettigheid van de bestreden beslissing ontleent aan het verschil in tekst tussen de aankondiging van de opdracht en het bestek. De verzoekende partij meent dat zij niet is geselecteerd op basis van een eis die niet in de aankondiging is vermeld maar enkel in het bestek voorkomt.

In de huidige stand van het geding wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet de selectie-eis zelf - waarbij een onderscheid tussen private en publieke opdrachtnemer wordt gemaakt -, betwist maar dat zij in dit eerste middel uitsluitend bestrijdt dat de eis omwille waarvan zij niet is geselecteerd, enkel voorkomt in het bestek en niet in de aankondiging van de opdracht.

18. De verplichting voor de aanbestedende overheid om de selectievereisten in de aankondiging op te nemen, zoals voorgeschreven door het geschonden geachte artikel 65, eerste lid, van het koninklijk besluit van 18 april 2017, dient de transparantie en de gelijke behandeling van de inschrijvers opdat zij met gelijke kennis kunnen beoordelen of zij deelnemen aan de opdracht en desgevallend met voldoende kennis van de vereisten een offerte kunnen indienen.

Uit de hiervoor vermelde feiten blijkt dat in de aankondiging van de opdracht, wat de gevraagde referenties betreft, reeds melding wordt gemaakt van publiek- of privaatrechtelijke opdrachtgevers. De aankondiging verwijst bovendien op verschillende plaatsen naar de opdrachtdocumenten en de verzoekende partij betwist niet dat zij kennis heeft genomen van de selectievereisten in deze opdrachtdocumenten voorafgaand aan het indienen van haar offerte. De verzoekende partij toont niet aan in welke zin zij ten opzichte van de andere inschrijvers werd benadeeld door de kennisname van de selectievereiste in het bestek, waar zij overigens door de verwerende partij ook na de indiening van de offerte nog werd op gewezen en waarop zij, ook dan, zonder enige opmerking, heeft gereageerd en de ontbrekende informatie heeft aangeleverd. Wat de in punt 3.4 genoemde ‘Referentie 1’ betreft, vermeldt dat zij dat zij het document nog heeft aangepast “zodat de opdrachtgever effectief ook duidelijk wordt vermeld”, zijnde “Engie/Fluvius”.

De verzoekende partij toont bijgevolg niet met de vereiste *prima facie* ernst aan dat zij is benadeeld door het feit dat zij niet-geselecteerd is op basis van selectiecriteria die niet in de aankondiging van de opdracht waren opgenomen, maar enkel in het bestek.

19. In zoverre de verzoekende partij op de terechtzitting nog benadrukt dat selectiecriteria in het bestek wel mogen worden herhaald maar er niet van mogen “afwijken” of deze mogen “verstrengen”, doet op het eerste gezicht niet anders besluiten. De verzoekende partij had immers kennis van het bestek (en het daarin omschreven selectie criterium) nog vooraleer zij haar offerte heeft ingediend en zij heeft in haar offerte ook melding gemaakt van een ‘Referentie 1

(Publieke laadpunten)’ dewelke betrekking heeft op de levering/installatie van publieke laadpalen in Vlaamse gemeenten (zie nog *infra* de punten 22 en 24).

De doelstelling van het aangehaalde artikel 65, lid 1, van het koninklijk besluit van 18 april 2017 blijkt dan ook te zijn bereikt.

20. Wat de overige door de verzoekende partij in het middel aangevoerde en geschonden geachte beginselen / bepalingen betreft, wordt er geen specifieke argumentatie opgebouwd, zodat deze grieven geacht moeten worden ofwel samen te vallen met wat hiervóór al is besproken, ofwel niet ontvankelijk te zijn.

21. Het eerste middel is niet ernstig.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

22. In het tweede middel van haar verzoekschrift roept de verzoekende partij een schending in van artikel 5, 6°, van de wet van 17 juni 2013, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en van “het zorgvuldigheids-, en materiële motiveringsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur”.

Zij vat het tweede middel als volgt samen:

“55. Overeenkomstig artikel 5, 6° van de wet van 17 juni 2013 [...] stelt de aanbestedende overheid een gemotiveerde beslissing op met de namen van de al dan niet geselecteerde kandidaten of inschrijvers en de juridische en feitelijke motieven voor de beslissingen die daarop betrekking hebben.

56. De overheid is verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen.

57. Het niet selecteren van de inschrijving van verzoekster vanwege het zogenaamd ontbreken van een geldige referentie van een overheidsinstelling druist niet enkel in tegen de aankondiging van de opdracht, maar ook tegen de door verzoekster ingediende offerte en de daarbij horende stukken.”

In de toelichting bij het tweede middel van het verzoekschrift verduidelijkt de verzoekende partij nog dat zij in haar antwoord van 3 maart 2026 bij het overmaken van de stukken (zie *supra*, punt 3.4) de volgende toelichting had verstrekt, die zij in het verzoekschrift als volgt citeert:

“Hierbij alvast een referentie mbt het beheer van laadpalen. Voor de referentie mbt (op)levering van laadinfra is er bij nazicht blijkbaar iets misgelopen met het bundelen van documenten - ik heb nu de drie afzonderlijke referenties bijgevoegd. De eerste twee (resp. IKEA en Friesland Campina) zijn met duidelijke vermelding van de opdrachtgever - voor de derde referentie heb ik gevraagd het document nog aan te passen zodat de opdrachtgever effectief ook duidelijk wordt vermeld. Ik vermeld er alvast bij dat zij vaste onderaannemer zijn voor Engie dat de laatste RFP olv Fluvius heeft gewonnen voor de uitrol van publieke laadpalen in Vlaamse gemeenten. De derde referentie betreft dus Engie/Fluvius en gaat om een raamcontract”.

Volgens de verzoekende partij kan er dan ook geen betwisting rijzen over het feit dat één van de referenties, zoals deze door de verzoekende partij werden aangeleverd, betrekking had op de realisatie van publieke laadpalen in opdracht/onderaanneming van Engie/Fluvius. Fluvius is immers, zo stelt zij in haar verzoekschrift, de overkoepelende naam van negen Vlaamse opdrachthoudende verenigingen (intergemeentelijke samenwerkingsverbanden) waarvoor Fluvius System Operator de werkmaatschappij is. De verzoekende partij stelt dat “[z]eker nu het bestek geen definitie bevat van het begrip ‘overheidsinstelling’, dit begrip ruim en in het voordeel van de inschrijver [moet] worden geïnterpreteerd”.

Beoordeling

23. In zoverre de verwerende partij opwerpt dat de verzoekende partij geen belang heeft bij het middel aangezien zelfs in het geval zij zou zijn geselecteerd, de prijs van haar offerte te hoog is om in aanmerking te komen voor de gunning van de opdracht, kan zij op het eerste gezicht niet worden bijgevallen.

Immers, indien het middel ernstig zou worden bevonden, lijkt de beoordeling van de referenties opnieuw te moeten worden gedaan. Daarbij kan niet worden uitgesloten dat niet enkel voor de verzoekende partij maar ook voor sommige andere niet-geselecteerde inschrijvers de conclusie over de selectie anders zou zijn. Op de gevolgen van dat onderzoek voor de finale

gunningsbeslissing kan in de huidige stand van het geding niet worden vooruitgelopen.

24. Wat de beweerde ernst van het tweede middel betreft, merkt de Raad van State op dat het bestek, zoals reeds bij de beoordeling van het eerste middel is gebleken, vereist dat van de gevraagde drie referenties er één moet zijn voor een ‘overheidsinstelling’.

Uit de offerte van de verzoekende partij blijkt dat zij drie referenties opgeeft. Van twee referenties betwist de verzoekende partij niet dat zij werden uitgevoerd voor een private opdrachtgever.

Wat de derde referentie betreft (in haar offerte betreft het Referentie 1. ‘Publieke laadpunten’), verwijst de verzoekende partij in het verzoekschrift naar haar e-mail van 3 maart 2026 in dewelke zij, als antwoord op het verzoek tot toelichting van de verwerende partij, aangeeft als onderaannemer te hebben gewerkt voor Engie in het kader van de uitvoering van een overeenkomst tussen Engie en Fluvius.

Op het eerste gezicht kan worden vastgesteld dat de opgegeven ‘Referentie 1 (Publieke laadpunten)’ (uitgevoerd) voor Engie betrekking heeft op [‘onderneming X’], zijnde een gespecialiseerde onderaannemer op wiens draagkracht de verzoekende partij beroep doet. Uit de meegestuurde documentatie blijkt aldus, op het eerste gezicht, dat de referentie is uitgevoerd voor Engie. Evenwel, noch uit de offerte, noch uit de toelichting van 3 maart 2026 blijkt op het eerste gezicht in welke mate Fluvius is betrokken bij de uitvoering van de referentie. Noch de offerte, noch de toelichting van 3 maart 2026 bevatten concrete gegevens of stukken waaruit de band tussen de verzoekende partij en Fluvius blijkt of waaruit kan worden afgeleid in welke mate de verzoekende partij ten opzichte van Fluvius is verbonden. In het verzoekschrift geeft de verzoekende partij wel aan dat Fluvius een publiek karakter heeft maar noch uit de offerte, noch uit de toelichting van 3 maart 2026 kan, op het eerste gezicht, worden afgeleid dat Fluvius de opdrachtgever van de uitgevoerde referentie is. Deze vaststelling lijkt bovendien steun te vinden in het begeleidend bericht van 3 maart 2026 waarin de verzoekende

partij zelf aangeeft te hebben gewerkt als onderaannemer van Engie en dus niet rechtstreeks Fluvius als opdrachtgever heeft gehad.

Hoewel de verzoekende partij, op het eerste gezicht, aannemelijk lijkt te maken dat Fluvius een publieke opdrachtgever kan zijn, gaat zij eraan voorbij dat de aangebrachte referentie werd uitgevoerd “voor Engie” en niet voor Fluvius. Noch in de offerte, noch in de toelichting van 3 maart 2026, noch in het verzoekschrift maakt de verzoekende partij evenwel aannemelijk dat Engie zelf als ‘overheidsinstelling’ in de zin van de door het bestek opgelegde selectie-eis, kan worden gekwalificeerd.

De verzoekende partij maakt aldus niet concreet aannemelijk dat de verwerende partij de grenzen van haar beoordelingsruimte heeft geschonden door, op basis van de door de verzoekende partij ter beschikking gestelde gegevens en documenten, te oordelen dat de referenties van de verzoekende partij niet in overeenstemming zijn met de eisen van het bestek.

25. Tot slot, voor zover de verzoekende partij in het verzoekschrift nog opwerpt dat haar offerte inhoudelijk onzorgvuldig is onderzocht en het verslag van nazicht geen correct totaalbedrag weergeeft – het in het verslag van nazicht vermelde totaalbedrag van de offerte van de verzoekende partij (incl. btw) wijkt met een verschil van + 0,11 euro af ten opzichte van het in haar offerte vermelde totaalbedrag (incl. btw) –, lijkt zij eraan voorbij te gaan dat de inhoudelijke beoordeling van de offertes, daarin begrepen de verbetering van de offerte en het prijsonderzoek, slechts gebeurt ten aanzien van de offertes van de geselecteerde inschrijvers, terwijl zij dat niet is.

Nu uit het voorgaande is gebleken dat de verwerende partij, in de gegeven omstandigheden op het eerste gezicht, niet onwettig heeft besloten tot de niet-selectie van de verzoekende partij, ontbeert het de verzoekende partij aan het vereiste belang bij kritiek die betrekking heeft op de inhoudelijke beoordeling van haar offerte.

Voor zover de verzoekende partij in het algemeen aangeeft dat zij daardoor ook de correctheid van de prijzen van de gekozen inschrijver niet kan

nagaan, lijkt zij ook wat die bewering betreft, geen belang bij de kritiek te hebben. De verzoekende partij brengt immers geen concrete gegevens bij die aannemelijk maken dat het aanvaarden van die kritiek haar kans op de gunning van de opdracht zou vergroten nu vaststaat dat de verwerende partij, in de gegeven omstandigheden niet onwettig heeft besloten, zo lijkt, tot de niet-selectie van de verzoekende partij.

26. Het tweede middel is niet ernstig.

VIII. Besluit

27. Geen van beide middelen is, in zoverre zij ontvankelijk zijn, ernstig gebleken. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt dan ook verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 26 euro, en een rechtsplegingsvergoeding van 770 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op achttien juni tweeduizend zesentwintig,
door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Kaat Leus,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Kaat Leus